

РЕШЕНИЕ

№ 50004

гр. гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ - АСНС ЗАКРИТ, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Ушев

Членове: Стоян Людм. Тонев
Николай Д. Димитров

при участието на секретаря Ваня Б. К.
в присъствието на прокурора Емилия Анг. Станинска
като разгледа докладваното от Николай Д. Димитров Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211010600182 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда от 12.02.2021г. по н.о.х.д. № 4264/2019г. по описа на СНС-13-ти състав са били признати:

1. Подсъдимият Д. О. Т. - роден на (...) в гр. (...), българин, български гражданин, с висше образование, неженен, работи, неосъждан, настоящ адрес: (...) , ЕГН (...), за ВИНОВЕН, в това че:

В периода от неустановена дата през лятото на 2017г. до 23.11.2018г. в гр.София участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на четири лица с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 159а от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, ръководена от С. И. Б., в която участвали още Е. В. С. и С. К. М. (участник в групата от 01.11.2017г.), като групата е създадена с користна цел, поради което и на основание чл.321 ал.3 т.2 вр.ал.2 от НК, вр.чл.36 и чл.54 от НК го е осъдил на наказание „лишаване от свобода" за срок от ТРИ ГОДИНИ, изпълнението, на което е отложил на основание чл.66 ал. 1 от НК за срок от четири години.

На основание чл.59 ал.1 т.1 и т.2 от НК е приспаднал от така наложеното наказание „лишаване от свобода" за срок от три години времето, през което подс. Д. О. Т. е бил задържан под стража по делото от 23.11.2018г. до 04.12.2018г., включително, при зачитане на един ден задържане за един ден лишаване от свобода и времето през което е бил с мярка за неотклонение домашен арест от 05.12.2019г.

до 19.03.2019г., включително, при зачитане на два дни домашен арест за един ден лишаване от свобода.

2. Подсъдимата Е. В. С. - родена на (...) в гр. София, българка, българска гражданка, неомъжена, неосъждана, работи, със средно образование, адрес за призоваване (...), с ЕГН (...) за ВИНОВНА, в това че:

В периода от неустановена дата през лятото на 2017г. до 23.11.2018г. в гр.София участвала в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на четири лица с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 159а от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, ръководена от С. И. Б., в която участвали още Д. О. Т. и С. К. М. (участник в групата от 01.11.2017г.), като групата е създадена с користна цел, поради което и на основание чл.321 ал.3 т.2 вр.ал.2 от НК, вр.чл.36 и чл.55 ал.1 т.1 от НК я е осъдил на наказание „лишаване от свобода" за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА, изпълнението, на което е отложил на основание чл.66 ал.1 от НК за срок от три години.

На основание чл.59 ал.1 т.1 от НК е приспаднал от наложеното наказание „лишаване от свобода" за срок от шест месеца времето, през което подс. Е. В. С. е била задържана под стража по делото от 23.11.2018г. до 25.11.2018г., включително, при зачитане на един ден задържане за един ден лишаване от свобода.

3. Подсъдимата С. К. М. - родена на (...) в гр. София, българка, българска гражданка, със средно образование, разведена, трудово ангажирана, неосъждана, с постоянен адрес: (...), ЕГН: (...) за ВИНОВНА, в това че:

1. В периода от 01.11.2017г. до 23.11.2018г. в гр.София участвала в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на четири лица с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл.159а от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, ръководена от С. И. Б., в която участвали още Д. О. Т. и Е. В. С., като групата е създадена с користна цел, поради което и на основание чл.321 ал.3 т.2 вр.ал.2 от НК, вр.чл.36 и чл.55 ал.1 т.1 от НК я е осъдил на наказание „лишаване от свобода" за срок от ЕДНА ГОДИНА.

2.На неустановена дата през месец декември 2017г. в гр.София е набрала отделно лице - С. И. К. с цел да бъде използвана за развратни действия - проституция, независимо от съгласието и, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги, поради което и на основание чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1 от НК, вр.чл.36 и чл.55 ал.1 т.1 от НК я е осъдил на наказание „лишаване от свобода" за срок от ЕДНА ГОДИНА, както и на наказание „ глоба" в размер на 5000/пет хиляди/ лева.

3.На неустановена дата през месец май 2018г. в гр.София е набрала отделно лице - В. И. В. с цел да бъде използвана за развратни действия - проституция, независимо от съгласието и, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги, поради което и на основание чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1 от НК, вр.чл.36 и чл.55 ал.1 т.1

от НК я е осъдил на наказание „лишаване от свобода“ за срок от ЕДНА ГОДИНА, както и на наказание „глоба“ в размер на 5000/пет хиляди/ лева.

На основание чл.23 ал.1 от НК е наложил на С. К. М., най - тежкото от определените □ за трите престъпления наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от ЕДНА ГОДИНА, изпълнението, на което е отложил на основание чл.66 ал.1 от НК за срок от три години, към което на основание чл.23 ал.3 от НК е присъединил наказанието „глоба“ в размер на 5000/пет хиляди/ лева.

На основание чл.59 ал.1 т.1 и т.2 от НК е приспадал от наложеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година времето, през което подс. С. К. М. е била задържана под стража по делото от 23.11.2018г. до 25.11.2018г., включително, при зачитане на един ден задържане за един ден лишаване от свобода и времето през което е била с мярка за неотклонение домашен арест от 26.11.2018г. до 12.02.2019г., включително, при зачитане на два дни домашен арест за един ден лишаване от свобода.

На основание чл.189, ал.3 от НПК е осъдил подсъдимите Д. О. Т., Е. В. С. и С. К. М., да заплатят в полза на държавата по сметка на СпНС по една трета от направените в хода на съдебното производство разноски - по 33,33лв. всеки и по сметка на ГДБОП - МВР, по една трета от направените в хода на досъдебното производство разноски - по 1453,75лв. всеки.

Въззивни жалби срещу присъдата са подали: подс.Е. С., чрез адв. Й. К.; подс.Д.Т., чрез адв.П. П. и подс. С. М., чрез адв. Т. Г..

Във въззивната си жалбата подс.Е. С. е направила искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която да бъде оправдана за престъплението по чл.321, ал.3 , т.2, вр. ал. 2 от НК. В допълнението на жалбата се твърдят допуснати съществени процесуални нарушения при изготвяне на обвинителния акт, пороци в мотивите на първоинстанционната присъда, излагат се аргументи, че наложеното наказание е явно несправедливо, като се иска отмяна на присъдата и постановяване на друга, с която да бъде оправдана.

В жалбата си подс. Д.Т. оспорва законосъобразността и обосноваването на присъдата. Прави искане за отмяната на първоинстанционния съдебен акт и постановяване на нов, с които да бъде признат за невинен и да бъде оправдан по повдигнатото му обвинение.

В жалбата си подс. С. М. е направила искане за отмяна на присъдата като неправилна и незаконосъобразна. Иска се постановяване на нова, с която да бъде оправдана за всички престъпления, за които е привлечена към наказателна отговорност.

В хода на съдебните прения представителят на държавното обвинение счита, че от събраните и проверени по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че подсъдимите са автори на деянията, за които са осъдени. Намира, че първоинстанционната присъда е законосъобразна, като съдържа изискуемите елементи. В тази връзка твърди, че в мотивната част на съдебния акт, при извеждане на правнозначимите факти, са обсъдени доказателствата по делото, които не се характеризират с противоречивост и подкрепят обвинителната теза. Изтъква се, че лишени от основания са оплакванията на защитата за това, че

съдържанието на присъдата в общи линии съвпада с обвинителния акт, тъй като установеното от фактическа страна в съдебната фаза не се различава от досъдебното производство. Предлага присъдата да бъде потвърдена изцяло, като поради липсата на съответен протест, не взема отношение спрямо отмереното наказание.

Защитникът на подсъдимия Д.Т. - адв. П. се придържа към изложените аргументи в депозираната жалба. Счита, че атакуваният съдебен акт е незаконосъобразен и необоснован. Развива доводи за недоказаност на обвинението, повдигнато на подс.Т.. Сочи, че по отношение на доверителя му разпитаните свидетели не излагат конкретни факти, които да го свързват с извършване на престъплението, за което му е повдигнато обвинение. Намира, че СНС незаконосъобразно се е позовал на обясненията на подс. С. от досъдебното производство, доколкото споменатото гласно доказателствено средство е изолирано и в този смисъл е налице нарушение на разпоредбата на чл.279, ал.4 от НПК. Изтъква още, че СНС е пропуснал да вземе отношение по направените от защитата възражения в пледоарията им, като мотивите на присъдата представлявали разширен вариант на обвинителния акт, което според адв. П. се приравнява на липса на мотиви. Пледира въззивният съд да постанови оправдателна присъда или алтернативно отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения.

Подсъдимият Т. в защитната си реч заявява, че поддържа изложеното от защитника си. В последната си дума моли да бъде оправдан и заявява, че не е извършил престъпление.

Защитникът на подс. Е. С. - адв. К. моли първоинстанционната присъда да бъде отменена като неправилна и незаконосъобразна по съображенията, изложени във въззивната жалба, и доверителката му да бъде оправдана. Подчертава, че мотивите представляват преразказ на обвинителния акт, като не е спазен процесуалния стандарт по чл.305 от НПК.

Подсъдимата Е. С. при предоставената ѝ възможност за лична защита се придържа към изложеното от своя адвокат. В последната си дума моли да бъде оправдана и добавя, че не е извършила престъпление.

Защитникът на подс. С. М. - адв. Г. изцяло поддържа въззивната жалба. Пледира за отмяна на осъдителната присъда по отношение на доверителката ѝ. Сочи, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна, като по същата не са изяснени фактическите обстоятелства по. Поддържа, че не е доказано участието на подс. М. в организирана престъпна група, създадена с користна цел, както и същата да е съпричастна към извършени престъпления по чл.159а от НК спрямо св. В. В. и св. С. К..

Подсъдимата С. М. в защитната си реч заявява, че се придържа към казаното от защитника си. В последната си дума моли да бъде оправдана.

Апелативният съд след като прецени материалите по досъдебното производство, събраните доказателства в хода на съдебното производство пред първоинстанционния съд, както и тези събрани в хода на въззивното съдебно

следствие, като изслуша доводите и възраженията на страните и извърши цялостна служебна проверка на присъдата съгласно изискванията на чл.314 НПК, намери за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Действайки като втора по ред първа инстанция по съществуващото на делото, въззивният съд извърши самостоятелно обсъждане на събраните по делото доказателства. Въз основа на тях намира основание за изменение на констатациите от фактическо естество, изградени от предходната съдебна инстанция:

Подсъдимият Д. О. Т. е роден на (...) в (...), български гражданин е, неженен, с висше образование, работи, живее в (...), ЕГН (...), неосъждан.

Подсъдимата Е. В. С. е родена на (...) в (...), българска гражданка е, неомъжена, със средно образование, работи, живее в (...), с ЕГН (...), неосъждана.

Подсъдимата С. К. М. е родена на (...) в (...), българска гражданка е, разведена, със средно образование, работи, живее в (...), ЕГН: (...), неосъждана.

В началото на 2017г. С. Б. упражнявал адвокатска практика, като бил вписан като адвокат в АК-Варна, когато същият решил да стартира бизнес - да отвори нощен клуб в гр. София, в който млади момичета да танцуват еротични танци и да привличат платежоспособни клиенти. Според съставения от него план следвало да бъде регистрирано търговско дружество, чрез което да се упражнява търговската дейност, както и да бъде наето подходящо за целите помещение и квалифициран персонал. Тъй като Б. знаел, че лицата, упражняващи адвокатска професия според действащото българско законодателство, нямат право да извършват стопанска дейност, доколкото същата би ограничила независимостта ѝ, ангажирал свои близки, които формално да бъдат вписани в Търговския регистър като собственици и управители на дружеството. Така, на 19.01.2017г. било учредено търговско дружество с ограничена орговорност с наименование „Еуфория Мениджмънт“ ООД, ЕИК (...) и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша“ № 1А, ет.4, офис 432. За законен представител на фирмата първоначално било вписано лицето В. Т. Т..

В качеството си на управител на посоченото дружество на 23.02.2017г. В. Т. сключила договор за наем на недвижим имот с „ВГ“ АД, представлявано от Маринела Арабаджиева с предмет на договора помещение с обща площ от 114 кв. м., находящо се на 19-тия етаж на хотел „Маринела“ в гр. София, ул. „Джеймс Баучер“ № 100, което наемателят следвало да използва като коктейлен и нощен бар. Срокът на договора бил петгодишен, като договореният наем бил в размер на 5000 евро месечно, без включено ДДС.

Въпреки високата наемна цена, Б. се надявал, че с оглед местоположението на наетото помещение, намиращо се в хотел, чийто гости били предимно чужденци разполагащи с финансови възможности, заведението ще реализира добра печалба. Същият разчитал и на допълнителни приходи, освен тези от питейна консумация, тъй като бизнес планът му включвал танцорките да предлагат на клиенти еротични танци срещу.

Тъй като Б. нямал необходимите познания и опит за осъществяване на дейност с увеселителни заведения, се свързал с подс. Д.Т., като му отправил предложение - да се включи в бизнеса и да стане управител на учреденото дружество „Еуфория мениджмънт“ ООД. Подс.Т. се съгласил, като поставил условие да се занимава с организационната и финансовата част от работата през деня, предвид семейните му ангажименти, които затруднявали работата му вечер. В последствие, след постигнатата договорка между тях, на 06.03.2017г. подс.

Т. бил вписан в Търговския регистър като управител съвместно с В. Т., като четири месеца по-късно - на 30.06.2017 г. последната била заличена в това й качество. От този момент нататък подс.Т. самостоятелно представлява дружеството в качеството на управител, включително при сключването на трудовите договори при наемането на персонал.

Междувременно, Б. инвестирал в обзавеждането на заведението като стриптийз клуб, същото било оборудвано и с монтиран пилон за танци. Нощният клуб се състоял от едно голямо помещение, в което имало бар и фронтално срещу него дансинг с монтиран пилон. В дъното на заведението било ситуирано малко помещение, отделено чрез стени от основното. Имало и помещение, използвано като офис и съблекалня, отделено от заведението, до което се стигало по стълби. След наемането на персонал (барманки, сервитьорки, танцьорки), в края на м. април - началото на м. май 2017г. еротичният бар стартирал работа с наименованието „Тузар“, като работел от понеделник до петък от 22.00 ч. до 04.00 часа, а в събота и неделя от 22.00 ч. до 05.00 ч.

В изпълнение на поетите ангажименти, подс.Т. се занимавал със заведението през деня, като отговарял за организацията на счетоводната дейност, както и за поръчките и доставките на стоки. От своя страна, Б. осигурявал финансовите средства за функционирането на заведението, като в началото стоял в него нощно време, опитвайки се да организира и контролира персонала.

Очакванията на Б. за доходоносен бизнес не се оправдали, той започнал да изпитва затруднения с покриването на ежемесечните разходи във връзка с функционирането на нощния бар, което наложило да промени първоначалната си концепция и да започне да набира, и използва танцуващите момичета -за предоставянето на сексуални услуги срещу заплащане. Така, през м. юли Б. преназначил св. Р. от длъжността „барман“ на „салонен управител“, като същата следвало освен да осъществява действия по организация и контрол на работния процес, но и да отговаря за танцуващите момичета, които предоставяли сексуални услуги. Свидетелката Р. изготвяла графика за работа на танцьорките, събирала плащаните от клиенти пари за пиетата, танци и сексуални услуги, като в края на работната смяна давала полагаемото се възнаграждение на момичетата. Б. се опитвал да осъществява лично контрол в бара, но не успявал, тъй като обикновено бил в пияно и неадекватно състояние. Често Б. единствено взимал оборота на заведението, което създавало пречки на св. Р. да се разплати с персонала.

Сред вменените на св. Р. задължения били ежедневно при приключването на смяната й да изготвя отчет в табличен вид, който лично предавала на Б., а при невъзможност за това му го изпращала чрез мобилно приложение по телефона.

Свидетелката Р. работела на тази длъжност около 4 месеца - до началото на месец ноември 2017г., когато била възстановена на позицията барман.

На 01.11.2017г. Б. решил, че ще ръководи бара от разстояние, като посетил бара заедно е подс.Т. и представил на персонала новата „салонна управителка" - подс. С. М.. Б. бил разяснил на подс. М., че ще има идентични задължения като тези на св. Р., като също ще трябва да контролира предлагащите сексуални услуги танцьорки според указанията от него правила. Междувременно Б. предложил и на подс.Т. да вземе участие в инкриминираната дейност, в частност да контролира салонната управителка при отчитането на приходите на заведението, включително и от проституция, след което да му докладва. Подсъдимият Т. и подс. М. изразили съгласие да участват в престъпната схема, като за това били мотивирани от набавянето на материални облаги. Така, Б. започнал да ръководи организирана престъпна група, която била създадена с користна цел и е цел извършване на престъпления по чл.159а от НК.

Организирана престъпна група функционирала в периода от 01.11.2017г. до 23.11.2018г. в гр. София. С. Б. изпълнявал функцията ръководител, а участници в групата през целия период на действие били подс. Д.Т. и подс. С. М., а за по-кратък интервал - от 12.04.2018г. до 23.11.2018г. в групата участвала подс.Е. С..

Б., който бил най-високо в йерархията, осъществявал цялостен контрол, разпределял задачите и давал указания на подчинените си подс.Т. и подс.М., а впоследствие и на подс. С.- за набирането на танцьорки и експлоатирането им за развратни действия с цел генериране на допълнителна печалба, дефинирал условията и цените при предоставянето на тези услуги, както и начина на събирането и отчитането на приходите от осъществяваната проституция. Б., в качеството си на ръководител, отговарял за финансирането на групата и разпределението на незаконната печалба между участниците в ОПГ и проституиращите момичета. Същият лично набирал момичета за сексуална експлоатация, като стимулирал останалите членове в групата да привличат нови момичета за осъществяване на развратни действия, като обещавал на подсъдимите съответно заплащане на определена сума за всяко вербувано от тях момиче.

След Б. в йерархията на организираната престъпна група бил подс.Д.Т. (управител на дружеството „Еуфория мениджмънт" ООД), който участвал в групата от 01.11.2017г. до 23.11.2018г. На подс.Т. било поверено да осъществява ръководството и контрол на финансова отчетеност на бара, както и да участва в контрола и обучението на ръководния персонал. Същият бил провел обучение на подс. С. при постъпването ѝ на работа в нощното заведение, в рамките на което ѝ бил разяснил вменените ѝ задължения, а именно да отваря и затваря бара, да следи за спазване на дисциплината от танцьорките и да му докладва при установени провинения, както и да заплаща на момичетата дължимото възнаграждение според изработеното от тях, включително и това от осъществяваната проституция. Според създадената от подс.Т. организация по финансовите върпоси, подс. М., а по-късно и подс. С., следвало всеки ден след приключването на смяната си до 06.00 ч. да му изпращат, чрез мобилно приложение отчет, в който фигурирали имената на танцьорките, броя на поръчаните питиета и предоставените сексуални услуги,

отразени с кодовото наименование „френско шампанско“ (ФР.Ш). В изпълнение на указанията на Б., подс.Т. анализирал и обобщавал резултатите от получените отчети, след което ги докладвал на ръководителя на групата. Освен това, подс.Т. бил държан в течение за всички новопостъпили момичета, участвал в подбора им, като бил уведомяван и за проблеми от различен вид.

Подсъдимата С. М., която работела като „салонен управител“, участвала в престъпното сдружение от 01.11.2017г. до 23.11.2018г. Същата получавала и изпълнявала нареждания от Б. относно инструктирането на проституиращите момичета за условията и цените на предоставяните от тях сексуални услуги, събираща получаваните пари и им изплащала възнаграждения, отбелязвала в тефтер паричните постъпления, включително и тези от незаконна дейност, както и ежедневно изпращала на подс.Т., чрез мобилно приложение отчет за дейността на заведението.

Няколко месеца след като групата вече функционирала, Б. привлякъл още един участник - под. Е. С., която с цел получаване на печалба, била съгласна да осъществява съвместна престъпна дейност с Б. и подсъдимите Т. и М.. Подсъдимата С. се включила в престъпната група на 12.04.2018г., като активно изпълнявала указанията на Б. до 23.11.2018г., когато престъпното сдружение било разкрита от органите на МВР. Същата била назначена на длъжността „салонен управител“, като подс. М.. Двете имали идентични функции, поради което работели на смени и се редували при осъществяване на вменените от Б. задължения. Според указанията на последния, при постъпването на нови танцьорки в нощното увеселително заведение, подс. С. и подс. М. им обяснявали, че следва да танцуват съгласно предварително одобрена танцова хореография. Подсъдимите имали задължение да разяснят и стимулират постъпилите на работа момичета да предлагат компания на клиенти, която била няколко вида: питейна компания; частни танци; както и компания в осигурено от клиента помещение, при която се извършвали сексуални услуги. Танцьорките получавали хонорар за всеки изработен ден в размер от 30 до 80 лева. Всеки видове компания на клиенти били заплащани по определена от групата тарифа. Конкретно за сексуални услуги, клиента трябвало за заплати сумата от 200 евро (400 лева) за един час, а компаньонките от своя страна ги предавали на управителката, която била на смяна - подс. С. или подс. М.. Съгласно определените от Б. правила, ако момичето се забави с клиент извън заведението, на когото предоставяла сексуална услуга, то последният доплащал по 400 лева за всеки следващ час. Управителките разяснявали на момичетата, че същите могат да бъдат глобявани при нарушения на определените правила, като например самоволно напускане на работното място, без да бъде предварително заплатено за това или излизане е клиент в извънработно време. Според указанията на Б., подс. М. и подс. С. инструктирали танцьорките, че с цел прикриване на инкриминираната дейност, сексуалните услуги не трябва да се извършват в нощния бар, а в помещение, осигурено от клиента. Подсъдимите М. и С. -записвали в тефтер получените суми, като в края на работната смяна заплащали на проституиращите момичета договореното възнаграждение и процент от питейната консумация и танци, ведно е 50% от заработените пари при осъществявана проституция. Отново с цел спазване на конспиративност, сумите от предоставените сексуални услуги били отбелязвани в специална графа в тефтера с кодовото

съкращение „ФР.Ш" (френско шампанско), като за предоставяните сексуални услуги клиентите имали възможност да заплащат единствено в брой. Съгласно указанията на Б., подс. М. и подс. С. при приключването на работната си смяна оставяли тефтера в офиса, като изпращали, чрез мобилно приложение на подс.Т. отчет за паричните постъпления както от легалната дейност (танци и питейна консумация), така и от незаконната дейност (проституция).

През инкриминирания период в заведението работели множество танцьорки, като повечето от тях не се представяли с истинските си имена, а ползвали псевдоними. Някои от тях доброволно и по собствено желание след проведен инструктаж от страна на подсъдимите, взимали решение да предоставят сексуални услуги, като били мотивирани от предлаганото им за това възнаграждение. Танцьорките работили според предварително изготвени от салонните управителки графици, които били съобразени с техните желания. Въпреки това, в заведението имало текучество, тъй като Б., който макар да бил делегирал на салонните управителки задължението по заплащане на дължимите възнаграждения на танцьорките, невинаги това се случвало своевременно. При запитване от страна на танцьорките кога ще им бъде платено, Б. се оправдавал е липсата на паричен ресурс и големите разходи за наем, алкохол, заплати, необходими за функционирането на бара. Същевременно същият ги уверявал, че ако бъдат по-активни в проституирането, ще разполага с повече парични средства и ще може да им плаща навреме. В тази връзка Б. възложил на подс.Т., С. и М. да набират нови момичета, както и да разясняват на танцьорките, че е желателно да предоставят сексуални услуги на клиенти на заведението, както и условията, при които това да се случва.

Така, на 01.07.2017г. в бар „Тузар" (впоследствие преименуван на бар „Джентълмен клуб гейша") като танцьорка започнала работа св. М. М.. Задълженията ѝ били обяснени от Б., който ѝ се представил за собственик на заведението. Същият бил отправил предложение към всички танцьорки, според което при желание биха могли освен танци, да предоставят сексуални услуги на клиенти на заведението и съответно да получават процент от паричните постъпления от тази дейност. Конкретно свидетелката М. започнала да проституира около две седмици след постъпването си в нощното заведение, като дейността ѝ била контролирана от Б. и салонните управителки на заведението - св. Р., а след това и от подс. М. и подс. С..

През месец юли 2017г. при отварянето на бар „Тузар", прекръстен по-късно на бар „Джентълмен клуб гейша", работа като барман и сервитьор започнала св. Г. Р.. След м. ноември 2017г. свидетелката поискала да бъде преназначена като танцьорка. Подсъдимата М., която изпълнявала вече длъжността салонен управител, се съгласила и преназначила св. Р. като танцьорка. След преназначаването си, освен танци и компания в заведението, св. Р. предоставяла сексуални услуги на клиенти в осигурени от тях помещения, за което било заплащано предварително. Свидетелката получавала възнаграждението си, включително и процента от извършените сексуални услуги от салонните управителки, в зависимост от това коя била на смяна - подс. С. или подс. М..

Свидетелката С. Ю. работила в бар „Тузар" от м. юли. Тъй като Б., който бил собственик, не бил коректен в заплащането, същата напуснала. През м. декември

2017г, след разговор с нейна колежка – М., св.Ю. се върнала да работи в заведението. Била назначена нова салонна управителка - подс. М., която я уверила, че момичетата вече получавали редовно парите си. Подс. М. ѝ разяснила възможността да предоставя секс услуги на клиенти на бара срещу сумата от 500 лева. Свидетелката Ю. работила само 2-3 дни в заведението, през което време лично е възприела една от танцьорките - Г., да напуска работното си място с клиент, за да му предостави сексуална услуга, при което последният платил на подс. М..

Свидетелката Е. А., която ползвала псевдонима „Катя" постъпила като танцьорка в бар „Джентълмен клуб гейша" през м. април 2018г. Задълженията ѝ били разяснени от подс. С., която бегло споменала за възможността да печели допълнително от предоставяне на сексуални услуги. В последствие подс. М. ѝ обяснила детайлно условията за проституиране, като св. А. била съгласна с тях и започнала да предоставя сексуална компания извън пределите на заведението. Клиентите почти винаги, освен ако не са редовни такива, плащали предварително в брой на една от управителките (подс. С. или подс. М.), като при приключването на смяна, св. А. получавала своята част от парите.

Сексуални услуги на клиенти на нощното заведение били предоставяни и от св. Е. Й., като същата била назначена като танцьорка от нейната дългогодишна позната - подс. М.. Последната ѝ била разяснила създадената организация по предоставянето на сексуални услуги - клиентът трябвало да закупи бутилка шампанско на стойност от 400 лева, в замяна на което получавал сексуална компания за един час. След приключването на работната смяна, св. Й. получава от подс. С. или подс. М. процент от събираните от клиенти суми.

В изпълнение на указанията на Б. за вербуване на нови момичета е цел сексуална експлоатация и извличане от тази дейност противозаконна печалба, подс. М. успяла лично да убеди св. С. И. К. и св. В. И. В. да предоставят платени сексуални услуги.

Свидетелката С. К. започнала работа като танцьорка в еротичния бар на 18.12.2017г. При постъпването на св. К. на работа, подс. М. ѝ отправила предложение да предоставя на посетители на заведението сексуални услуги, мотивирайки я с възможността да получава допълнителни парични доходи. При проведения разговор подс. М. ѝ разяснила, че при желание на клиент за полово сношение или блудствено действие, същият следва предварително да заплати на управителката на смяна сумата от 400 лева на час., като я мотивирала с това, че след приключване на работа, ще получи като възнаграждение и половината от заработеното при осъществяването на развратни действия. Подс. М. ѝ обяснила, че за разлика от другите видове компания (за танци, питейна), при сексуалната такава се заплащало единствено в брой, като сексуалните услуги се осъществявали в осигурено от клиента помещение, извън пределите на нощното заведение. Свидетелката К., казала на подс. М., че е съгласна е предложението, след това започнала да предоставя сексуални услуги извън заведението, за която съответно клиентът предварително заплащал, като даваните суми били маркирани от подс. М. и подс. С. (в зависимост от това коя от двете е на смяна) с кодовото съкращение - ФР. Ш. (френско шампанско).

По сходен начин подс. М. набрала за сексуална експлоатация и св. В. В.. Тъй като последната, макар да работела, имала финансови затруднения, се свързала със своята позната св. Е. А. (танцьорка в инкриминираното заведение, ползваща псевдонима „Катя“), която ѝ посредничала за започването на работа в „Джентълмен клуб гейша“. След като била одобрена през май месец 2018г. била назначена на длъжността „танцьор“. Подсъдимата М. ѝ обяснила, че по нейно желание може да „излиза с клиенти“ извън заведението. Казала ѝ, че клиентът следвало предварително да заплати в брой сумата от 200 евро на час, като пояснила, че под „излизане е клиент“ означавало да отиде в някоя от хотелските стаи, находящи се в хотел „Маринела“, където да прави секс с клиента. Подс. М. разяснила на св. В., че ще получава 50% от парични суми за сексуална компания, а другата част оставала за заведението. С оглед на затрудненото материално положение на св. В. и мотивирана от предложената материална изгода, същата изразила съгласие да протитуира при разяснените ѝ условия. Така, св. В. осъществявала сексуални контакти с клиенти на заведението, като последните имали ангажимента да осигурят за това помещение. Тъй като посетителите на бара най-често били гости на хотел „Маринела“, обикновено развратните действия се извършвали в наета стая на горепосочения хотел. Подсъдимата М. и подс. С., които получавали предоставяните от клиентите пари за секс, записвали съответните суми в тефтер, използвайки кодовите изрази „френско шампанско“. В края на работната смяна на св. В. се изплащало и дължимото възнаграждение според постигнатата уговорка.

Свидетелките К. и В. работели в заведението до 23.11.2018г., когато подсъдимите били задържани и от тази дата преустановили извършването на гореописаната дейност.

Междувременно, в инкриминирания период в сектор „02“, отдел „02“ при ГДБОП -МВР била получена оперативна информация за организирана престъпна група, извършваща престъпна дейност, свързана е набиране, приемане и склоняване на български граждани към развратни действия в еротичен бар „Джентълмен клуб гейша“, намиращ се в гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 100, ет.19. В тази връзка било образувано досъдебно производство, а за доказване на цялостната престъпна дейност, на 23.11.2018г. била проведена полицейска операция, в хода на която било извършени обиски, както и претърсвания и изземвания на следните обекти:

В недвижим имот, представляващ клуб "Gentleman club geisha", находящ се в гр. София, ул. „Джеймс Баучер“ № 100, ет.19. При посоченото следствено действие, в присъствието на подс. С. М., били иззети от основното помещение преносими компютри, фискални бонове с прикрепени бележки за заплащане на ПОС терминал, портфейл, съдържащ банкноти и монети, РКО, банкноти, бележки, тетрадки. В помещението, отделено от заведението, ползвано като офис били намерени и иззети 1 брой тетрадка е червени корици, тетрадка със зелени корици, зелено листче е надпис върху него, мобилен телефон, преносим компютър, три кочана с касови ордери, бележки от ПОС терминал, папка с розов гръб и прозрачна предна корица. Следственото действие било извършено след предварително разрешение на съдия и обективизирано в протокол от 23.11.2018г. /т.5, л.35-37 от ДП/. На същата дата, след предварителна съдебна санкция, бил извършен и личен обиск на подс. М., като били иззети два портфейла с банкноти и 3 броя мобилни телефони и сим карти /т.5, л.40-42 от ДП/. Жилището на подс. М., находящо се в (...) било

обект на претърсване /т.5, л. 43-46 от ДП/, като в хода му не били намерени и иззети вещи, относими към предмета на делото.

Претърсване било извършено и обитаваното от подс. Д.Т., находящо се в (...) /т.5, л.49-50 от ДП/. При претърсването на дома му били намерени и иззети мобилен телефон със сим карти, банкноти на различна стойност. На подс.Т. бил извършен и обиск /т.5, л.47-48 от ДП/, не били открити вещи от значение на делото.

В жилището на подс. Е. С., находящо се в (...) било извършено претърсване и изземване на 23.11.2018г., като от стая на приземен етаж, обитавана от същата били иззети банкноти с различна номинална стойност /т.5, л.51-53 от ДП/. С протокол от същата дата /т.5, л.54-56 от ДП/, бил извършен личен обиск на подс. С., като от дамската ѝ чанта били иззети мобилен телефон и сим карта.

На 23.11.2018г. било извършено претърсване и изземване в жилището, обитавано от С. Б., намиращо се в (...). Иззети били мобилни телефони, сим карти, 1 брой преносим компютър, документи, касаещи дружеството „Еуфория мениджмънт“ ООД, черни визитки с надпис „Тузар“, визитки на Миглена Николова и флаери на клуб „Тузар“. За осъщественото действие по разследването бил съставен протокол за обиск и изземване /т.5, л.63 от ДП/, онагледен е фотоалбум /т.5, л.64-68 от ДП/. При извършения личен обиск на подс. Б. /т.5, л.62 от ДП/ не били намерени вещи от значение за предмета на делото.

На горепосочената дата, след предварителна съдебна санкция, било извършено претърсване на обитаваното от св. Р. Р. жилище, разположено в (...), като бил иззет черен на цвят тефтер, съдържащ листове с ръкописен текст и цифри. Извършеното следствено действия било предметено със съставянето на протокол за претърсване и изземване /т.5, л.57-58 от ДП/. Видно от изготвения протокол за обиск и изземване от 23.11.2018г. с разрешение на съдия /т.5, л.38-39 от ДП/ от св. Р. бил иззет мобилен телефон, ведно със сим карта.

На 23.11.2018г., при условията на неотложност, били предприето претърсване на обитаваното от св. С. К. жилище, намиращо се в (...), при което не били намерени вещи от значение за делото /т.5, л.71-74 от ДП/. Извършеното действие по разследването било скрепено с последващо съдебно одобрение /т.5, л.70 от ДП/.

За изследване на информацията, съдържаща се в иззетите при следствените действия веществени доказателства (мобилни телефони и лаптопи), били назначени няколко съдебно-технически експертизи. Видно от изготвената в досъдебното производство техническа експертиза №2019/ИКУ-026 е, че била осъществявана активна комуникация между подсъдимите Т., С., М.. Към експертизата е приложен оптичен носител, при отварянето, на който се установяват изображения на изпращани отчети, чрез мобилни приложения, съдържащи данни за парични постъпления, включително от предоставяне на сексуални услуги, за които били използвани кодовото съкращение „ФР.Ш“ (френско шампанско). Така, при анализ на информацията, съдържаща се в иззети от подс. М. мобилни телефони, се установяват снимкови материали, в които фигурирали имена на момичета, инициали и цифри срещу тях, както и документи за фирмата „Еуфория мениджмънт“ ООД. При изследване на информацията, съдържаща се в иззетия от подс. С. мобилен телефон, марка „iPhone“, модел "Apple iPhone X" с IMEI (...) се установява, че същата е осъществява чат комуникация, чрез мобилно приложение е

подс.Т., при която двамата обсъждали момичета и били изпращани снимки на такива. В част от хронологията на чат комуникацията, подс. С. се обръщала към подс.Т. с „boss“, както и последният да е написал следното: „тая става, да се оправя и да идва“. Установени са също така списъци в табличен вид с имена на момичета, инициали и цифри срещу тях. При изследване на комуникацията, съдържаща се в иззетия от подс.Т. мобилен телефон, се съдържат списъци в табличен вид с имена на момичета, инициали и цифри срещу тях. Установява се и чат комуникация с подс. С., при която се разискват финансови и организационни въпроси, като подс.Т. е писал следното: „С. ми каза, че са в теб парите. Да се види някъде да взема 1300“, „ОК, имате достатъчно каса. Тези ми ги отдели и трябва да ги взема.“, „Вземете протоколите и утре тримата да се съберем“.

По досъдебното производство са били повдигнати обвинения на С. Б., С. М., Е. С. и Д.Т.. При проведено разпоредителното заседание от СНС/закрит/ на 15.06.2020г., наказателното производство спрямо С. Б. било прекратено на основание чл. 250, ал.1, вр. чл.24, ал.1, т.4 от НПК поради настъпила смърт на лицето (л. 119 част I от СП).

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Горните фактически положения се установяват от събраните по делото доказателства: гласните доказателствени средства - от обясненията на подс. Е. С., дадени в досъдебното производство и приобщени чрез прочитането им на основание чл.279, ал.2, вр. ал.1, т.3 от НПК (т.1, л.54-55 от ДП), частично от обясненията на подс.Т. (л.356-357 от СП), от показанията на св. В. В., дадени в първоинстанционното съдебно следствие (л. 152-155 от СП) и пред съдия в досъдебното производство (т.2, л. 12-14 от ДП), от показанията на св. С. К. от първоинстанционното съдебно следствие (л. 156-159 от СП) и от досъдебното производство (т.2, л.15-16 от ДП), частично от показанията на св. М. М. в досъдебното производство (т.2, л.7-9 от ДП), от показанията на св. П. П. в досъдебното производство (т.2, л.17-18 от ДП), от показанията на св. А. В. от досъдебното производство (т.2, л.10-11 и л.37-38 от ДП), от показанията на св. Г. Р. в първоинстанционното съдебно следствие (л. 155-156 от СП) и от досъдебното производство (т.2, л.22-23 от ДП), от показанията на св. С. Ю. пред първоинстанционния съд (л. 160-161 от СП) и в досъдебното производство (т.2, л.68-69 от ДП), от показанията на св. Е. А. пред първоинстанционния съд (л.294-296 от СП) и в хода на досъдебното производство (т.2, л. 106-107 от ДП), от показанията на св. Е. Й. пред първоинстанционния (л.227-л.228 от СП) и в хода на досъдебното производство (т.2, л. 115-116 от ДП), частично от показанията на св. Р. Р. от досъдебното производство (т.2, л. 19-21 от ДП), от показанията на св. С. К. в хода на досъдебното производство (т.2, л.66-67 от ДП), заключението по приетата по делото съдебно-техническа експертиза № 2019/ИКУ-026 от 20.02.2019 г. (т.4, л.34-251 от ДП), от писмените доказателства, от веществените доказателства и от ВДС и протоколите от прилаганите СРС.

Настоящият състав намира, че изложената фактическа обстановка, възприета от въззивния съд, съдържа различия от отразените в мотивите на атакуваната

присъда фактически положения, като същите се отнасят до времевия период на функционирането на групата, съответно и на участието на отделните членове в нея.

От събраните доказателствените материали се установява, че организираната престъпна група е функционирала от 01.11.2017г. до 23.11.2018г, като конкретно подс.Т. и подс. М. са участвали в целия период на функционирането ѝ, а подс. С. се включила на 12.04.2018г. В такава насока са показанията на свидетелите М. М., А. В., Г. Р., Е. Й., С. Ю., Р. Р.. От тях се установява: че през лятото на 2017 г. подс. С. не е работила в бар „Джентълмен клуб гейша“; до края на м.октомври 2017г. длъжността салонен управител е била заемана от св. Р.; в началото на ноември на като салонен управител е била назначена подс. М.; по-късно била наета и подс. С.. Конкретно в показанията на св. М. М. се сочи, че на 01.11.2017г. подс.Т. и Б. са дошли в заведението, запознали персонала с новия управител - подс. М. (на мястото на св. Р., която до този момент заемала тази длъжност). В тази насока са и показанията на св. А. В., която е заявила следното: „От лятото на 2017 г. управител на бара стана Р., която до този момент беше барман. Впоследствие, от края на м.септември 2017 г. управител стана С., а Р. отново започна да изпълнява задълженията си на барман“. Свидетелката Й. твърди, че през месец октомври-ноември 2017 г. е разбрала, че подс. М. е станала управител на нощния клуб, поради което говорила с нея, като последната ѝ връчила трудов договор. Свидетелката Й. сочи, че впоследствие била подписвала анекси към трудовия договор, който ѝ били давани от „новата управителка“ - Бети (подс. С.). Свидетелката Ю. пък твърди, че работила в нощния бар от юли 2017 г. до ноември 2017 г., като напуснала, тъй като тогавашната управителка св. Р. не ѝ плащала редовно. Заявява, че няколко седмици по-късно научила, че има в заведението има нова

управителка - подс. М., която плаща редовно, поради което пробвала отново да работи на същото място. Свидетелката Р., която е изключително конкретна в показанията си посочва, че е работила като салонен управител на еротичен бар „Джентълмен клуб гейша“ около 4 месеца, като това се случило през лятото на 2017 г. Посочва, че след това Б. довел подс.Т. в заведението, като поетапно били назначени нови салонни управителки - подс. М., а след това и С.. Показанията на посочените свидетели са еднопосочни, последователни, в корелация с приобщените като писмени доказателства по делото трудови договори (350353 част I от СП), поради което съдът ги намира за правдиви.

За това, че подс. С. е приела да участва в организираната престъпна група от 12.04.2018г. са налични фактически данни в показанията на свидетелите С. К., В. В., П. П., Е. А.. В същите се съдържа информацията относно обстоятелството, че подс. С. е дошла като помощник на подс. М., като последната проверявала работата ѝ, замествала я когато почива. Така, например св. А. в показанията си от досъдебното производство заявява следното: „Между С. и Бети смятам, че С. е на по-високо стъпало от Бети. Пред мен и останалите момичета С. е давала наставления относно управлението на бара и работата е момичетата, включително ѝ е правила забележки по работата. Обратното никога не се е случвало“.

Въззивният съд съобрази и приложения трудов договор от 02.11.2017г. между подс.М. и „Еуфория Мениджмънт“ ООД, е който е назначена на длъжност салонен

управител и трудовият договора от 12.04.2018г. между подс. С. и Еуфория Мениджмънт" ООД, с която е назначена на длъжност салонен управител. Въпросните писмени доказателства съответстват на показанията на горепосочените свидетели и ги потвърждават. Предвид на тази доказателствена съвкупност, въззивният съд приема, че организираната престъпна група в този персонален състав, за който са налични и фактически твърдения в ОА е започнала да функционира на 01.11.2017г. ОПГ е била е ръководител С. Б. и участници подсъдимите Т. и М., като на 12.04.2018г. към групата се е присъединила и подс. С..

В останалата част, анализът и оценката на събраните и надлежно приобщени доказателства по делото извършена от първоинстанционния съд се споделя от въззивната инстанция, в това число и относно показанията на свидетелите В. В., С. К. М. М., П. П., Г. Р., С. Ю., Р. Р., поради което е безпредметно да се преповтаря.

Правилно СНС (закрит) е посочил, че показанията на св. Ж. Ж. не допринасят за изясняване на предмета на доказване, поради което не е необходимо да бъдат обсъждани.

Свидетелката А. В. не е била намерена и призована за разпит в хода на първоинстанционното съдебно следствие, като показанията ѝ от досъдебното производство, депозирани пред съдия са били приобщени. Пред въззивния съд, свидетелката депозира показания, в които заяви, че Б., управител на бар „Джентълмен клуб гейша“ ѝ предложил да излиза с клиенти на заведението, но тя била отказала. Поради констатирани противоречия и липса на спомен на основание чл. 281, ал.1, т.1 и т.2 от НПК са прочетени показанията на свидетелката, дадени пред съдия (т.2, л. 10-11 от ДП), както на основание чл. 281, ал.4 вр. ал.1 и ал.2 от НПК са приобщени показанията ѝ, дадени пред разследващ орган (т.2, л.37-38 от ДП). В двата разпита св. В. едностранно заявява, че е започнала работа като танцьор в бар „Тузар“ през м. април или м. май 2017г., което впоследствие било прекръстено на „Джентълмен“. Твърди, че още при постъпването ѝ, собственикът на заведението - Б. ѝ предложил да проституира. Посочва, че работела минимум по 4 дни в седмица, според предварително изготвен график, съобразен с желанията и на другите танцьорки. Излага, че първоначално Б. изпълнявал функцията на управител в бара, след което временно го заменила св. Р., а след нея тази позиция заела подс. М.. Казва, че тъй като Б. не успявал да се справя в необходимата степен е покриването на разходите за наем, алкохол и възнагражденията на персонала, започнал активно да предлага на танцьорките да излизат е посетители на бара. Заявява, че конкретно на нея Б. е предложил три пъти платежоспособни клиенти, на които да предостави сексуални услуги срещу възнаграждение, но тъй като св. В. нямала такава практика, не се съгласявала и му отказвала всеки път. Подробно описва и създадената организация по плащане и местоизвършване на сексуалните услуги. Твърди, че определената от Б. тарифа била 600 лева за един час секс с клиент, като от тази сума половината оставала за заведението, а останалата част за момичетата. На последните се заплащало след предоставянето на сексуалната услуга, а приходите от незаконната дейност били отразявани в тетрадка, поставена зад бара или в стая, използвана за офис. Заявява, че първоначално тетрадката се водела от св. Р., а след това от подс. М., като Б. я преглеждал. Според утвърдената практика клиентът заплащал предварително на заведението, след което танцьорката му правела сексуална компания в стая, разположена в хотел „Маринела“ или друг

хотел. Категорична е, че в бара не са се предоставяли такъв тип услуги. Твърди, че едно от проституиращите момичета (Михаела) било уволнено, тъй като научили, че излиза с клиенти извън заведението и прибира всичките пари за себе си. Настоящият състав намира, че именно показанията на досъдебното производство от двата ѝ разпита (пред съдия и разследващ орган) заслужават доверие, защото са логични, обективни и последователни, а и същите са в унисон с останалия достоверен доказателствен материал - показанията на свидетелите М. М., П. П., Г. Р., Е. Й., С. Ю., Е. А., С. К., В. В., кредитираните обяснения на подс. Е. С.. Изложеното от св. В. от предходната фаза на процеса, почива на лични възприятия и съдържа информация за правнорелевантни факти и обстоятелства, а именно изяснява се механизма на действие на престъпната организация и ролята на подс. М. и Б. в нея. Следва да се вземе предвид и обстоятелството, че след приобщаването на показанията от досъдебното производство, св. В. е потвърдила прочетеното.

Свидетелката Е. А. е била разпитвана като свидетел няколко пъти - пред първоинстанционния съд (л.294-296 от СП), пред въззивния съд (л.439 от СП) и в хода на досъдебното производство (т.2, л.106-107 от ДП - показанията ѝ са приобщени на чл. 281, ал.4, вр. ал.1, т.1 и т. 2 от НПК). В съдебно заседание от 27.10.2020г. пред СНС (закрит) заявява, че през 2018г. е работила в бар, находящ се в хотел „Маринела“ като танцьорка. Излага, че по нейна инициатива е започнала работа в еротичния бар, като отишла на място и разговаряла с подс. С.. Разказва, че е сключила трудов договор с подс. М., е която впоследствие се запознала. Твърди, че хонорарът ѝ бил 60 лева на вечер, като взимала определен процент от платеното от клиенти за танци и питеята. Посочва, че никой не ѝ е предлагал да излиза с клиенти, като самата тя е искала разрешение от управителките за това. Твърди, че е заплащала за отсъствието си на заведението сумата от 200 евро, като 60% от тази сума са оставали за нея. През въззивния съд св. А. се дистанцира от заявеното в предходния разпит и заявява, че макар клиенти да са проявявали желание за полов контакт, същата е отказвала и не е излизала с тях. С оглед на констатираното противоречие и липсата на спомен на св. А., се наложило да бъде използвана правната техника по чл.281, ал.4, вр. ал.1, т.1 и т.2 от НПК и били приобщени показанията от досъдебното производство. В тях заявява, че края на м. април 2018 г. е започнала работа като танцьорка в бар „Джентълмен клуб гейша“, находящ се на 19-тия етаж на хотел Маринела. Твърди, че при назначаването ѝ разговаряла е подс. С., която ѝ обяснила, че хонорарът ѝ на вечер е 60 лева, като ще получава 30% от питейна консумация и 50% от поръчаните от клиенти танци - „лапденс“ и частен танц. Подсъдимата С. ѝ казала също така, че при желание от страна на свидетелката да излезе е клиент да предостави сексуална услуга, може да се чувства свободна да го направи. Свидетелката А. подписвала граждански договор около месец след стартирането на работа в бара, който ѝ бил връчен от подс. М., като впоследствие сключила и трудов договор. Твърди, че в края на м. юли 2018 г. подс. М. ѝ разяснила подробно и условията относно предоставянето на сексуални услуги. Според установените правила цената за 1 час секс с клиент била на стойност 200 евро или 400 лева, като момичетата по тяхна преценка могли да определят и по-висока цена. Същите били длъжни да остават на заведението 40% от споменатите суми, а другата част задържали за себе си. Посочва, че имало случаи, в които се забавяла с

клиент извън заведението повече от час, при което се налагало последният да доплати сумата от 150 лева на бара или да се информира за това управителката по телефона. Твърди, че сексуални услуги се осъществявали извън заведението и най-често в стая на хотел „Маринела“, а парите за тях се давали на бара предварително и в брой, като при приключването на смяната на сутринта една от управителките заплащала на танцьорките а полагаемата им се част. След прочитането им свидетелката потвърждава единствено, че е работила в бара и псевдонимът ѝ бил „Катя“. Посочва, че не е вярно това, че е предоставяла сексуални услуги и нямала представа какво представлява френското шампанско. Посочва, че за цените от 400 лева на час само била чувала. Настоящият състав намира, че следва да се даде вяра на показанията, депозирани в хода на ДП и пред СНС/закрит/, доколкото същите са в синхрон с кредитираната доказателствена маса, логични и последователни са, а също така са дадени в значително по-близък период от време до деянието, характеризират се с висока степен на конкретика и съдържащите се в тях фактически твърдения, няма как да са били известни на лицето, ако не ги е възприел лично.

Свидетелката Е. Й. също е разпитана няколко пъти - пред първоинстанционния (л.227-л.228 от СП) и въззивния съд (л.164 от СП), както и в хода на досъдебното производство (т.2, л. 115-116 от ДП -показанията ѝ са приобщени на основание чл. 281, ал.4, вр. ал.1, т.2 от НПК). Пред СНС (закрит) св. Й. твърди, че е виждала подс.Т. 1-2 пъти в заведението, като подс. С. я била информирала, че същият е управител. По отношение на подс. М. заявява, че я познава от около 20 години, а подс. С. от зимата на 2018г.(януари, февруари, март). Казва, че започнала работа в бар „Джентълмен“, като я назначила именно нейната дългогодишна позната - подс. М.. Спомня си, че е получавала хонорар 60 лева, както и процент от питейната консумация и половината пари от стриптийз танците. Заявява, че е излизала с клиенти на заведението и е предоставяла секс услуги. Уточнява, че отделно от работата в бара, работела и самостоятелно, като имала обява в интернет сайт. По отношение на сексуалните услуги, които предоставяла на посетители на нощния клуб посочва, че били осъществявани след изискуемата питейна консумация -клиентът следвало да закупи бутилка шампанско на стойност от 400 лева за компания от 1 час. От тези пари момичетата на сутринта, след приключване на работа, получавали процент. Разказва, че при желание от страна на клиент да се продължи компанията, се заплащало допълнително за консумация. Добавя, че е тези случаи подс. М. я прикривала, като клиентът не купувал ново питие, а давал парите директно на св. Й.. Отрича да е имала проблемни клиенти. Твърди, че обикновени развратните действия били осъществявани на територията на хотел „Маринела“, в някоя от стаите. В досъдебното производство св. Й. е била по-конкретна, като е посочила, че работа за бар „Джентълмен е започнала“ на 21.12.2018г. като танцьорка, за което подписала трудов договор. Казва, че при стартирането ѝ на тази позиция, подс. С. ѝ била разяснила работното време, както и че ще получава 30% от цената на напитките, които клиентът избирал от специално меню и 50% от цената на танците. Твърди, че се предлагали два вида танци - „лап денс“ на стойност 50 лева и „прайвът денс“ на стойност 150 лева. Уговореният ѝ хонорар бил между 30-60 лева. Излага, че подс. М. ѝ предложила да излиза с клиенти извън заведението да предоставя секс услуги, като условието за това била

последните да направят питейна консумация (най-евтината бутилка шампанско била 400 лева, като имало бутилки и за 600 лева). Разказва, че започнала да проституира, като първоначално била обявила, че иска по 300 евро от клиентите за 1 час компания, но тъй като някои от тях изрази недоволство за прекомерно високата тарифа, била намалила цената на сексуалната услуга на 200 евро на час. Посочва, че се е случвало да остава с клиент за повече от един час, при което се обаждала или изпращала съобщение по вайбър на една от управителките -подс. М. или подс. С.. Твърди, че е проституирала на място, осигурено от клиента, обикновено стая в хотел „Маринела“. По отношение начина на плащане на сексуалната услуга посочва, че клиентът давал парите предварително на бара или се записвало в сметката му, като плащал накрая. Добавя, че е излизала с клиент заедно с друго момиче - Г. (св. Г. Р.), като накрая същият бил заплатил по около 200-250 евро за момиче. Пред въззивния съд св. Й. заявява, че поддържа показанията си от досъдебното производство. Твърди, че когато е излизала извън заведението не е давала пари на подс. М. или подс. С.. След анализ на показанията на св. Й. и съпоставяйки ги с останалия достоверен доказателствен материал, настоящият състав намира, че следва да се кредитира изложеното от свидетелката в първоинстанционното съдебно следствие и в досъдебното производство, когато същата е имала най-ясен спомен за случилото се. Действително, констатира се несъществени противоречия е показанията на останалите свидетелки относно получаваните от Й. хонорари, както и начина на плащане, които обаче не се отнасят до правнорелевантните факти. Правилно първостепенният съд е отбелязал, че тези противоречия може да се дължат на факта, че свидетелката е договаряла е клиента допълнително заплащане. В случая следва да се вземе предвид и близката ѝ връзка е подс. М., е която имали дългогодишно познанство и взаимно доверие, като последната я е прикривала при закъснение с клиент, като целта е била Й. да вземе допълнително заплащаните пари за себе си без да дава процент от тях на заведението.

Свидетелката С. Н. К. е разпитана няколко пъти - пред СНС (закрит) - л. 159-160 от СП, пред въззивния съд (л. 162-163 от СП) и в хода на досъдебното производство (чл.281, ал.4, вр. ал.1,т 1 и т.2 от НПК). Настоящият състав намира, че следва да бъдат кредитирани показанията на св. К. от досъдебното производство, тъй като тогава е имала по-ясен спомен и съответно е била по-подробна и детайлна в изложението си, а и тези показания кореспондират с достоверните доказателства, на които е дадена вяра. В кредитираните показания свидетелката посочва, че е бивша стриптизьорка, като се занимавала с ушиване на сценични костюми. В тази връзка неин познат на име А. К., я бил свързал с Б.. Твърди, че се срещнала е последния в заведение, при което ѝ да работи като управител в кабаре бар „Тузар“, като откриването на същия било планирано за датата около 27.06.2017г. Б. ѝ бил разяснил, че следвало да работи 5 дни в седмицата, да изготвя графика на момичетата и да шие костюмите им. Свидетелката приела така отправеното предложение, като след откриването на заведението разбрала, че е била заблудена от Б. и всъщност същото да представлява кабаре бар, а ще се издържа от проституция. Твърди, че не знае какви били тарифите за предоставяните сексуални услуги, като лично е възприела една от танцьорките на име Н. да излиза е клиент на заведението, за което последният предварително е платил на бара. Казва, че не

познава подсъдимите, тъй като в заведението работила кратък период от време - Б. я бил уволнил дисциплинарно, защото не била съгласна да работи при тези условия. Допълва, че освен всичко същият не ѝ плащал редовно. По същия начин Б. бил некоректен и спрямо приятеля ѝ, който бил почнал да работи в същото заведение като „хост“ и спрямо майка ѝ, която била хигиенист в бара. Казва, че последните двама също напуснали бара.

Известно е, че обясненията на подсъдимите лица имат двойка природа, тъй като съставляват както устно доказателствено средство, така и средство за защита. Поради това, тяхната оценка следва да бъде извършена внимателно, като те бъдат събрани с други валидни и правдивы доказателствени източници. С оглед на това, настоящият състав намира, че правилен е изводът на СНС /закрит/, че обясненията на подс.Т., дадени в съдебно заседание пред първоинстанционния съд следва кредитират единствено в следните части: за това, че заведението започнало да се работи през м. май 2017г., за това, че Б. се свързал с него и поискал от него да стане управител на дружеството, чрез което се упражнявала дейността на еротичния бар; за това, че подс. Б. му бил споделил, че е неформален собственик на заведението, тъй като с оглед на работата си нямал право да има дружества, поради което в търговския регистър, в качеството си на собственик, била вписана майката на Б.; за това, че подс.Т. осъществявал финансово-организационна работа и се занимавал със счетоводство и доставчици, като работел предимно през деня; за това, че е посещавал бара 2-3 пъти нощно време; за това, че тъй като Б. не се успявал да осъществява необходимия контрол в бара, се наложило да наемат подс. М. и подс. С., които да осъществяват функции на салонни управителки. В тази им част обясненията на подс.Т. кореспондират с останалия правдив доказателствен материал. Правилно първостепенният съд е посочил, че не могат да се възприемат за достоверни твърденията на подс.Т., че не е знаел и не е имало идея част от танцьорките да се набират с цел да бъдат използвани за развратна дейност и от това заведението да генерира допълнителни приходи. Изолирани се явяват и твърденията на подс.Т. за това, че не е участвал в осъществяването на контрола относно паричните постъпления в заведението от незаконна дейност. Това е така, тъй като заявеното от подсъдимия се опровергава от заключението на съдебно-техническата експертиза, от обясненията на подс. С. от досъдебното производство, както и експлоатираните СРС. По безспорен начин се установява, че подс.Т. всекидневно е получават отчет от управителката на смяна, чрез мобилно приложение, като същият съдържа няколко графи, като конкретно предоставяните сексуални услуги били отбелязвани с кодовото съкращение - „ФР. Ш“. (френско шампанско). С оглед на това настоящият състав намира изложеното от подс.Т. относно това, че не е знаел за инкриминираната дейност и не е участвал в нея за защитна версия. Още повече, видно от показанията на разпитаните свидетели е, че начина на маркиране на предоставяните сексуални услуги като „френско шампанско“ не е било тайна за работещите в заведението. Според съда напълно житейски нелогично е обяснението на подс.Т., че се е занимавал единствено с осчетоводяване на законната дейност на дружеството и е бил държан в неведение за нелегалната такава, като същевременно е получавал отчети е включени приходи от извършените сексуални услуги и получаваните от тях значителни парични

постъпления, които не са били отразявани в счетоводната отчетност на дружеството.

Въззивната инстанция се солидаризира с изводите на първоинстанционния съд, че следва да се даде вяра и на обясненията на подс. Е. С. от досъдебното производство, които са приобщени чрез надлежна правна процедура по чл.279, ал.2, вр. ал.1, т.3 от НПК. В тях са изложени следните правнорелевантни фактически твърдения: че е работела в бар „Джентълмен клуб гейша“, стопанисвано от „Еуфория мениджмънт“ ООД, като според трудовия договор работела като салонен управител -хостеса; че е управлявала бара заедно с под. М., като двете работели на смени и се редували; че собственици на бара са били Б. и подс.Т.. В показанията си посочва, че подс.Т. я е обучавал при постъпването ѝ на работа в продължение на няколко седмици. Подробно изяснява какви са били задължения ѝ. Заявява, че почти всички работещи в нощния бар момичета са проституирали, като го правели на доброволни начала. Сочи, че в заведението се предлагали единствено танци - „лап денс“ и частен танц, за които клиентите заплащали съответно сумата от 50 или 150 лева. Също така разяснява, че момичетата излизали с клиенти извън заведението, където предоставяли секс услуги, като цените били договаряни от танцьорките, като част от сумата оставала за заведението, а другата част взимали момичетата. Изрично посочва, че тя и нейната колежка подс. М. отчитали получаваните пари от проституция на подс.Т., като изготвяли протокол, който му изпраща. Пояснява, че в този протокол фигурирали имената на танцьорките, броя на танците, питиетата, предоставените сексуални услуги, които били отразени като френско шампанско. В отчета било записвано, че един час секс струва 150 лева, като при задържане на момичето за по-дълго време, клиентът плащал още веднъж.

Подсъдимата категорично заявява, че подс.Т. бил наясно, че в протоколите кодовите думи „френско шампанско“ се използват именно за обозначаване на предоставени сексуални услуги. Добавя, че подс.Т. е изисквал от салонните управителки да му бъде изпращан отчет всеки ден до 06.00 ч., като при закъснение се обаждал да напомни. Правилно първостепенният съд е заключил, че обясненията на подс. С. от досъдебното производство съответстват, както на показанията на разпитаните по делото свидетелки, така и заключението от изготвената съдебно-техническа експертиза, от което е видно, че подс. С. системно чрез мобилното приложение „Уотс ап“ е изпращала на подс.Т. отчети за получените приходи от незаконна дейност - от използването на танцьорки за проституиране. Вярно е, че с оглед спазване на конспиративност, е била използвана кодова терминология, но от гласните доказателствени средства безспорно се установява, че именно думите „френско шампанско“ са се използвали за маркиране на сексуалните услуги. С оглед на това, настоящата инстанция се съгласява с извода на СНС (закрит), че твърденията на подс. С. в първоинстанционното съдебно следствие, че не ѝ е известно в заведението танцьорките да са предлагали секс на клиенти, представляват защитна версия, поради което не ги цени с доверие като достоверни.

Правилно първостепенният съд е ценил протоколите и веществените доказателствени средства от експлоатираните СРС. Същите са прилагани след надлежно разрешение от компетентния орган и при стриктно спазване на законовите изисквания. Конкретно приложените ВДС, резултат от експлоатиране на СРС спрямо подс. М. (декласифицирани към настоящия момент в т.2),

потвърждават извода за принадлежността на подсъдимите към разглежданата организирана престъпна група, функционирала с цел извършване на престъпления по чл.159а от НК.

Относно назначените и извършени експертизи. Според въззивния съд правилно първоинстанционният съд се е позовал на заключението на надлежно приобщената по делото съдебно-техническа експертиза № 2019 (ИКУ-026) от 20.02.2019 г. (т.4, л.34-251 от ДП), изготвена в досъдебното производство от вещото лице С. А., при която е била изследвана информацията, съдържаща се в паметта на иззетите при следствените действия мобилни телефони от подс.Т., подс. С. и подс. М.. Въз основа на посочената експертиза се установява, че тримата подсъдими са осъществявали активна комуникация, изпращани са, чрез мобилни приложения изображения на дневни отчети, съдържащи данни за паричните постъпления, в резултат от дейността на танцьорките, включително незаконната такава (проституция), маркирана чрез кодовото съкращение „ФР.Ш“. Установява се и чат комуникация между подс. С. и подс.Т., при която са разисквани финансови-организационни въпроси във връзки с функционирането на заведението, както и че подс.Т. е участвал в подбора на работещите в заведението момичета. От хронологията на комуникацията се установява и йерархическата връзка в организацията, като видно в някои от разговорите подс. С. е наричала подс.Т. „boss“.

Изводите на първостепенният съд, че заключенията по изготвените останали три броя технически експертизи - протокол № 2019/ИКУ-022 (том 4, лист 5 - 10 от ДП), протокол № 2019/КСМ-27 от 22.02.2019г. (т.4, л.11-20 от ДП -л.183), протокол № 2019/КСМ-17 от 31.01.2019г. (том 4, лист 24 - 32 от ДП) не допринасят за изясняване на обективната истина по делото, се споделят и от настоящата инстанция, доколкото при изследваните обекти не се съдържа информация, релевантна за повдигнатите обвинения.

Настоящият състав намира, че протоколи от 23.11.2018г., обективиращи следствени действия по отношение на подсъдимите Т., М. и С., както и относно Б., св. Р. и св. К., са изготвени при спазване на изискуемия ред, регламентиран в чл. 160-164 от НПК, поради което ги цени като годни писмени доказателствени средства. В частност, от значение за делото са съставените протоколи за извършените претърсвания и изземвания и лични обиски спрямо подсъдимите, от които се доказва, че от владението на същите са иззети мобилни телефони, които впоследствие са били обект на изследване чрез назначаването на съдебно-техническа експертиза.

На следващо място въззивната инстанция намира, че като годни писмени доказателствени средства следва да се ценят и изготвените протоколи за оглед на веществени доказателства (т.3, л.1-58 от ДП), доколкото са спазени изискванията на чл.155, чл.156 и чл.110, ал.1 от НПК.

Верен е изводът на СНС, че приобщените писмени доказателства-документите, съдържащи информация относно дружеството „Еуфория мениджмънт“ ООД, включват релевантна за повдигнатите обвинения информация, поради което настоящият състав, аналогично на първостепенния съд ги кредитира.

Апелативният съд намира, че следва да се кредитират и представените в първоинстанционното съдебно следствие трудови договори, от които се установява, че на 02.11.2017г. в „Еуфория мениджмънт“ на длъжността салонен управител е била наета подс.М., а на 12.04.2018г. на същата позиция е била назначена и подс. С..

Изетите веществени доказателства при извършените претърсвания и изземвания, и лични обиски са в пълен синхрон с кредитираните гласни и писмени доказателства, същите изясняват обстоятелства от значение за делото, поради което се ползват от съда при постановяване на съдебния акт.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При така установената фактическа обстановка по делото, крайното правно виждане на СНС (закрит) за реализиран от подсъдимите Т., М. и С. състав на престъпление по чл. 321, ал.3, т.2 вр. ал.2 е вярно, но за периода от 01.11.2017г. до 23.11.2018г. за подс.Т. и М., а за подс. С. - от 12.04.2018г. до 23.11.2018г.

Безспорно от гласните доказателствени средства се установява и това, че за периода от 01.11.2017г. до 23.11.2018г. С. Б. е бил ръководител на групата. Наказателна отговорност по отношение на него не е била реализирана, предвид прекратяване на производството поради настъпилата му смърт.

При анализ на приетите за достоверни доказателства се установява, че престъпното формирание притежава всички съставомерни белези, необходими за изпълването на дефиницията на организираната престъпна група по чл. 93, т.20 от НК. Численият състав покрива изискуемия минимален брой от три лица, а основната дейност по трафик на хора с цел извличане на материални облаги, не е била инцидентна, а е развивана в продължителен период от време, при постигната предварителна съгласуваност и организираност между подсъдимите и Б.. Без значение за доказаността на обвинението е, че само един от подсъдимите (М.) е осъществявала престъплението по чл.159а от НК. Участието в организирана престъпна група е формално престъпление и за извършването му не се изисква настъпването на конкретен резултат или реализиране на поставената цел. Достатъчно е както е установено по делото наличие на съгласуване на волите на лицата, насочено към постигане на престъпната цел. Обратното схващане на защитата не намира опора в законодателната уредба и трайно установената практика по този въпрос, предвид на което не се споделя от съдебния състав.

Въззивният съд възприе доводите на защитата, че в мотивите на СНС (закрит) липсва отговор на въпроса- въз основа на кои доказателства извежда фактите касателно датата на сформирание на престъпното сдружение и периодите на участие на отделните членове в нея. В тази връзка, изводите за на първоинстанционния съда са произволно формирани. Настоящият състав счита този пропуск за процесуално нарушение, но доколкото е налице възможността за отстраняването му във въззивната инстанция, чрез оправдаването досежно част от периода, това не представлява основание за отмяна на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане.

С оглед на това, след внимателен анализ на гласните доказателствени средства и писмените такива намира, че организираната престъпна група е имала период на функциониране, различен от посочения в обвинителния акт, като съответно и членовете в групата също са участвали в нея в период, който не съвпада изцяло с посочения от прокуратурата. При преценка на достоверния доказателствен материал, се установява, че групата започнала да функционира на 01.11.2017г., когато подс. М. била представена от Б. и подс.Т. на персонала в заведеното като „салонен управител" и същата е започнала да осъществява тази трудова функция, чрез която се целяло постигане на целите на престъпното сдружение. Като на 12.04.2018г. в ОПГ се включила и подс. С., която изпълнявала същите функции като на подс. М.. Следва да се отбележи, че значителна част от разпитаните свидетели са категорични, че в заведението се издържало и от проституция, прикривана чрез функционирането на еротичен бар, като тази престъпна дейност е била организирана и контролирана пряко от салонните управителки- именно подсъдимите М. и С..

За С. Б. /спрямо когото наказателното производство е прекратено/, се установява, че от 01.11.2017г. е започнал да ръководи организирана престъпна група, която действала на територията на гр. София до 23.11.2018г. Същият е давал указания, поставял е задачи и е осъществявал цялостен контрол на останалите участници в нея - подс.Т., подс. М. и подс. С.. Тази деятелност на Б. се установява от показанията на св. М. М., св. А. В., св. Г. Р., св. Р. Р..

Подсъдимата М. участвала в организираната престъпна група, действаща в гр. София от 01.11.2017г., като от този момент заедно е под. Т. изпълнявала даваните от Б. указания - набирала момичета за развратни действия, контролирала и организирала дейността на проституиращите в бара танцорки, отчитала приходите от законната и незаконна дейност и изпращала чрез мобилно приложение отчет на подс.Т., като сексуалните услуги били отбелязвани с кодовото съкращение „ФР.Ш". Подсъдимата М. участвала в престъпната група до 23.11.2018г., когато престъпната деятелност била преустановена, след задържане на лицата от органите на МВР.

Подсъдимата С. приела да участва в ОПГ, действаща на територията на гр. София от 12.04.2018г., когато била назначена като салонен управител. От този момент подс. С. (заедно с подс. М.) изпълнявала указанията на Б. за осъществяване на престъпната дейност - контролирала и организирала дейността на проституиращите в бара танцорки, отчитала приходите от законната и незаконна дейност и изпращала чрез мобилно приложение отчет на подс.Т., като сексуалните услуги били отбелязвани с кодовото съкращение „ФР.Ш". Подсъдимата С. участвала в престъпната група до 23.11.2018 г., когато престъпната деятелност била преустановена, след задържане на лицата от органите на МВР.

Участието на подс. М. и подс. С. в инкриминираната ОПГ се установява и доказва от показанията на разпитаните по делото свидетели, обясненията на подс. С., от писмените и веществените доказателства по делото, както и от резултатите от експлоатираните СРС.

Подсъдимият Д.Т. е участвал в организирана престъпна група действала на територията на гр. София от 01.11.2017 г, като от този момент се обвързал е трайни отношения е подс. М. и Б., насочени към постигане на престъпната цел на групата.

Подсъдимият Т. получавал ежедневно, чрез интернет приложение отчети, изпращани първоначално от подс. М., а от 12.04.2018г. и от подс. С.. В тях се съдържа информация за приходите от легалната дейност на дружеството - парични постъпления от питейна консумация и танци, но също така и за приходите от проституция, която била маркирана като „ФР.Ш“. След получаване на тази информация подсъдимия Т. уведомявал Б. за приходите и разходите на заведението. Подсъдимият Т. изпълнявал и други възложени задачи, като участвал в прекия контрол на ръководния персонал, както и в подбора на проституиращите момичета.

Не се споделят изложените доводи от защитата на подс.Т. в насока, че единственият доказателствен източник в подкрепа на обвинителната теза, се явяват обясненията на поде С. дадени в хода на досъдебното производство. Вярно първоинстанционния съд е посочил, че са налични и други доказателствени източници сочещи за осъществено деяние от подсъдимия по чл. 321 от НК. Такова се явява заключението на изготвената по делото съдебно - техническа експертиза, в която са били възпроизведени получаваните от подсъдимия Т. ежедневни отчети от подс. М. и С.. Във всеки един от тези отчети се е съдържа информация за извършените развратни дейности, посочени в графа „ФР.Ш“. В гласните доказателства- показанията на свидетелките В. В., С. К., М. М., Е. А., Е. Й., се съдържат фактически твърдения, че салонните управителки са използвали кодова терминология са маркиране на сексуалните услуги, а именно „шампанско“, френско шампанско“, „скъпо шампанско“. В същата насока са и изетите при претърсването и изземването в заведението „Джентълмен клуб гейша“- тефтери, графици, отчети и парични средства. Взе се в предвид, че тези вещественни и писмени доказателства съответстват, на възпроизведената в заключението на изготвената по делото съдебно - техническа експертиза, кореспонденция между подсъдимите. Следва да се допълни, че доказателства за осъществяване на инкриминираното деяние, се съдържат и във веществените доказателства изети при извършените лични обиски на подсъдимите и по-конкретно в техните мобилни телефони. В тази връзка, не се споделят защитните възражения за това, че подс.Т. не е осъществявал престъпна дейност, тъй като рядко (2-3 пъти) е посещавал заведението вечер. Настоящият състав намира, че не е изискуемо условие, за участие в ОПГ, персонален на заведението да го познава и да знае за осъществяваната от него функция. Достатъчно е подсъдимият, да се е обвързал в трайни фактически отношения с останалите участници в групата, насочени към постигане на престъпната цел, което по делото безспорно се установява.

Също така, следва да се посочи, че кредитираните и приети за достоверни доказателства изясняват, че подсъдимите Т., М. и С. са осъществявали организацията и контрола по набирането на жени, които да проституират в заведението, осигурявали са възможност и условия за проституция, събирали са средствата от нея и са водели отчетност на приходите от тази дейност. Всички тези действия, очертават именно цел за вършене на престъпления по чл.159а от НК, което е инкриминирано по настоящото наказателно производство. Безспорно се установява също така, че подсъдимите са съзнавали съпричастността си към инкриминираната ОПГ и същите са действали координирано за постигането на

престъпната му цел, с пълното съзнание, че дейността им е насочена към реализиране на тази цел.

От приетите за достоверни доказателства, а и от обективните действия на подсъдимите Т., М. и С., се установява, че от субективна страна, престъплението е извършено виновно е пряк умисъл, както правилно е приел и проверяваният съд. Не се споделят защитните възражения на адв. К., изложени в допълнението към въззивната му жалба, свързани с липса на доказателства за субективните признаци на престъплението по чл. 321 от НК. От коментиранияте доказателствени източници, включително и от кредитираните обяснения на подс. С., безспорно се установява, че всеки един от подсъдимите е съзнавал участието си в организираната престъпна група, че усилията на всеки от тях са били насочени именно към постигане на престъпната цел на групата- да набират и експлоатират жени с цел сексуална експлоатация, от което да извличат печалба. Установената съдебна практика сочи, че умисълът на дееца следва да се извежда от обективните му действия, а не от неговите твърдения. По настоящото производство се установяват, трайно извършвани от подсъдимите действия обективиращи съзнанието им за принадлежност към инкриминираното ОПГ За такива въззивният съд приема: ежедневна комуникация на подсъдимите насочена към постигане на целените престъпления по набиране и сексуално експлоатиране на жени; създаването на условия за това; прикриване на дейността и водене на отделна скрита отчетност, за предоставените сексуални услуги; създаване на кодови наименования на сексуалните услуги и използването им- именно поради ясното съзнание, че извършват престъпна дейност.

Споделя се и извода на СНС/закрит/, че наличните доказателства сочат, деянието да е извършено с користна цел, тъй като именно подсъдимите са получавали част от приходите от извършване на сексуалните услуги.

Възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с начина на формиране на вътрешното убеждение на първата инстанция - липса на пълно, обективно и всестранно изследване на обстоятелствата по делото и неправилна оценка на събраните доказателства, които като цяло са довели до неправилно приложение на закона е осъждане на подсъдимите по повдигнатите им обвинения, са неоснователни. С оглед на това следва да се отбележи, че СНС (закрит) е анализирал подробно доказателствата, като е аргументирал кои от тях намира за достоверни и по какви съображения. В основната си част този анализ се споделя от въззивната инстанция, с изключение на началната дата на участие в ОПГ на всеки един от подсъдимите, за което бяха изложени аргументи, които е безпредметно да се преповтарят.

Въззивният съд също така намира за безспорно установено, че подс. С. М. е реализирала състава на две престъпления по чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1 от НК спрямо С. И. К. и В. И. В., като:

на неустановена дата през месец декември 2017г. в гр.София е набрала отделно лице - С. И. К. е цел да бъде използвана за развратни действия - проституция, независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги - престъпление по чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1 от НК.

за това, че на неустановена дата през месец май 2018г. в гр.София е набрала отделно лице - В. И. В. е цел да бъде използвана за развратни действия - проституция, независимо от съгласието □, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги - престъпление по чл.159а ал.2 т.6 вр.ал.1 от НК.

Законодателят в диспозицията на нормата на чл.159а от НК е посочил няколко отделни форми на извършване на деянието, като изброяването е лимитативно и очертава различните видове действия, с което се осъществява изпълнителното деяние на престъплението. Конкретно деянието „набиране“ е свързано с привличане, събиране, вербуване, уговаряне или склоняване на лица за постигане на целите на чл.159а от НК. Всяко едно действие, насочено към мотивиране на едно или повече лица за постигане на тези цели, може да бъде квалифицирано като осъществяващо това изпълнително деяние. Същественото при осъществяването на това изпълнително деяние е това, че инициативата за откриване на жертвите трябва да бъде на дееца.

Съгласно правната доктрина и практиката, за да бъде довършено престъплението по чл.159а от НК, е необходимо деецът да е успял да повлияе на пострадалата и тя да вземе решение да извършва развратни действия.

Видно от свидетелските показания на пострадалите - св. В. и св. К. е, че при започването им на работа като танцьорки в „Джентълмен клуб гейша“, подс. М. им е предложила да започнат да предоставят сексуални услуги на клиенти на заведението, като в замяна на това да получават половината от платените суми. Установява се по безспорен начин, че пострадалите, които са имали необходимост от парични средства, били мотивирани от обещаните им материални облаги, поради което приели предложението и започнали да проституират. Следователно, както правилно е възприел и първоинстанционният съд, пострадалите В. и К. са били убедени от подс. М. да проституират чрез обещаване на облаги. В тази връзка настоящият състав намира за необходимо да отбележи следното:

Съгласието на св. В. и св. К. не правят деянието несъставомерно. Това е така, тъй като според българското законодателство съгласието или не на жертвата е правноирелевантно - налице ще е "трафик на хора", независимо от волята на пострадалата, тъй като нормата на чл. 159а, ал. 1 от НК изрично посочва това - "независимо от съгласието им". По различен начин е уреден трафика на хора в правото на ООН и на Европейския съюз. Според Протокола за предотвратяване, спиране и санкциониране на трафика на хора и особено на жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната престъпност (ратифицирана, ДВ, бр. 42/2001 г.) "трафик на хора" ще е налице само при липса на съгласие на жертвата, когато са употребени способности за преодоляването на нейното несъгласие - чрез заплаха или използване на сила или други форми на принуда, отвличане, измама, подвеждане, злоупотреба с власт или с уязвимостта на дадени лица или чрез даване и получаване на плащания или други ползи за получаване на съгласие (чл. 3, б. "А"). В същия смисъл е уредбата на трафика на хора и в чл. 1 от Рамковото решение на Съвета на Европейския съюз от 19.02.2002 г. относно борбата срещу трафика на хора. Следователно според утвърденото разбиране в световен мащаб "трафик на хора" е осъществяването на някоя от формите на изпълнителното деяние, посочени в чл. 159а от НК, но при използване на специален метод - измама,

насилие, изнудване или отвлечане, което в българския НК не е предвидено като съставомерен елемент от обективната страна на престъплението. По националния закон деянието е наказуемо дори и когато едно лице доброволно, без принуждение попадне в ситуация на трафик, а случаите, в които неговото съгласие не е налице и то е постигнато чрез използването на различни неправомерни методи, е налице квалифициран състав на престъплението "трафик на хора".

На следващо място, обвиненията за извършени две престъпления по чл.159а от НК от подс. М. се доказват и от показанията на останалите жени, работили в заведението, които разпитани като свидетели са заявили, че подс. М. е имала практика да разяснява на новопостъпилите танцьорки възможността за предоставяне на сексуални услуги и условията за това. В насока, че подс. М. се е занимавала е такава деятелност са и приложените по делото писмени доказателства и доказателствени средства, веществени доказателства и В ДС от експлоатирани СРС.

От субективна страна престъпленията по чл.159а от НК са извършени при пряк умисъл, като подс. М. е съзнавала общественоопасния им характер, предвиждала е настъпването на общественоопасни последици и е искала тяхното настъпване.

ОТНОСНО НАКАЗАНИЯТА:

За престъплението по чл.321 ал.3 т.2 вр.ал.2 от НК, за което са признати за виновни и осъдени подсъдимите Т., С. и М. се предвижда наказание от 3 до 10 години „лишаване от свобода“.

Въззивният съд възприе доводите на първоинстанционния съд по индивидуализация размера на наказанията „лишаване от свобода“ на подсъдимия Т.. Правилно са били отчетени наличните смекчаващи отговорността обстоятелства и не са констатирани отегчаващи такива. Предвид на което и наказанието на подсъдимия е индивидуализирано законосъобразно.

Споделя се извода на СНС/закрит/, че са налице предпоставките на чл. 66 от НК и за постигане целите на наказанието не е необходимо същото да бъде изтърпяно ефективно. Като правилно е бил определен и размера на изпитателния срок.

Законосъобразно първоинстанционният съд на основание чл.59, ал.1, т.1 и т.2 от НК е приспаднал от наложеното на подс.Т. наказание „лишаване от свобода“ времето, през което същият е бил задържан- считано от 23.11.2018г. до 04.12.2018г., както и времето, през което е бил с мярка за неотклонение „Домашен арест“ от 05.12.2019г. до 19.03.2019г.

Относно подсъдимата С., въззивният съд приема за правилни доводите на СНС/закрит/ при определяне на смекчаващите вината обстоятелства, като следва да се добави, че същата е била участник в инкриминираната престъпна група за сравнително кратък период, което също се отчита като обстоятелство сочещо за по-ниската обществена опасност на конкретното деяние. Липсата на констатирани отегчаващи вината обстоятелства и положителните данни за личността на подсъдимата, законосъобразно са отчетени като обстоятелства обуславящи

приложението на разпоредбата на чл. 55, ал.1, т.1 от НК. Същевременно обаче, апелативният съд приема, че определеното на подсъдимата наказание в размер на шест месеца „лишаване от свобода“ е прекалено занижено. Същото не е правилно индивидуализирано и не би постигнало целите на наказанията. Предвид липсата на надлежен протест от страна на прокуратурата, за въззивната инстанция не е налице законова възможност да увеличи определеното от първостепенния съд наказание.

Споделя се извода на СНС/закрит/, че са налице предпоставките на чл. 66 от НК и за постигане целите на наказанието не е необходимо същото да бъде изтърпяно ефективно. Като правилно е бил определен и размерът на изпитателния срок.

Правилно първоинстанционният съд е приспаднал на основание чл.59, ал.1, т.1 от НК от наложеното наказание на подс. С. „лишаване от свобода“ за срок от шест месеца времето, през което е била задържана, считано от 23.11.2018г. до 25.11.2018г.

По отношение на подсъдимата М., се констатира, че неправилно е приложена разпоредбата на чл. 55, ал.1, т. 1 от НК, тъй като не се констатират нито изключително, нито многобройни смекчаващи вината обстоятелства, поради което не следва и констатацията, че и най-лекото, предвидено в закона наказание е несъразмерно тежко. Правилно са приети за смекчаващи вината обстоятелство чистото съдебно минало, положителните й характеристични данни и трудовата й ангажираност. Но други такива не се установяват, като въззивният съд не споделя извода на СНС/закрит/, че ролята на подсъдимата М. е била второстепенна и незначителна в инкриминираното ОПГ. По делото безспорно се установява, че именно подсъдимата М. е била най-активна в набиране на момичета е цел сексуалната им експлоатация, също така са доказани и два случая, при които същата е осъществила и вторични престъпления по чл. 159а, ал.2 т.6 вр.ал.1 от НК. Тези обстоятелства според апелативният съд изключват приложението на разпоредбата на чл.55, ал. 1, т.1 от НК, като определеното наказание в размер на една година „лишаване от свобода“ се явява значително занижено. Доколкото обаче липсва надлежен протест от страна на прокуратурата, настоящата инстанция няма възможност да увеличи наложеното на подсъдимата наказание, тъй като това би нарушило принципа „reformatio in pejus“.

Аналогично е становището на апелативният съд и относно наказанията наложени на подс. М. за всяко от осъществените от нея престъпления по чл. 159а, ал.2 т.6 вр.ал.1 от НК. Затова престъпление се предвижда наказание от 3 до 10 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ от 10000 лв. до 20000лв. СНС/закрит/ е приел, че са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства и е наложил наказание за всяко едно от деянията в размер на по една година „лишаване от свобода“ и глоба в размер на 5000лв. Като смекчаващи вината обстоятелства са приети чистото съдебно минало, добрите характеристични данни, трудовата ангажираност и механизмът на осъществяване на самите деяния- осъществени чрез просто разясняване на възможностите за извършване на развратни действия, без да е извършено някакво специално убеждаване, като им е предоставена възможност сами да преценят дали да се включат в тях. Въззивният съд не установява, наличието на многобройни или изключително смекчаващи отговорността

обстоятелства и относно тези две престъпления, предвид на което приема, че и при тях наказанията наложени от СНС/закрит/ за значително занижени. Същевременно обаче, липсата на протест, лишава от възможност апелативната инстанция да коригира размера на наложените наказания.

Правилно на основание чл. 23, ал.1 от НК СНС (закрит) е определил на подс. М. общо най-тежко наказание от така определените й за трите престъпления наказание, а именно „лишаване от свобода“ за срок от една година. Законосъобразно на основание чл.59, ал.1, т.1 и т.2 от НК е приспаднало от така наложеното наказание времето от 23.11.2018 г. до 25.11. 2018 г., когато е била задържана под стажа.

С оглед изхода на делото първоинстанционният съд правилно е приложил разпоредбата на чл. 189, ал. 3 от НПК. Във въззивната инстанция не са направени разноски по делото.

Така мотивиран и на основание чл.337, ал.1, т.2 от НПК, вр. чл. 334, т.3 от НПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда от 12.02.2021г. по н.о.х.д. № 4264/2019г. по описа на СНС-13- ти състав (закрит), както следва:

-в частта относно подсъдимия Д. О. Т.:

като признава подсъдимия Д. О. Т. за невиновен в това да е участвал в организираната престъпна група за времето от лятото на 2017г. до 31.10.2017г., поради което и на основание чл.304 от НПК го оправдава по повдигнатото му обвинение в този смисъл.

-в частта относно подсъдимата Е. В. С.:

като признава Е. В. С. за невиновна в това да е участвал в организираната престъпна група за времето от лятото на 2017г. до 31.10.2017г., поради което и на основание чл.304 от НПК я оправдава по повдигнатото й обвинение в този смисъл.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата й част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест пред ВКС на Република България в 15 - дневен срок от обявяването му по реда на чл.340, ал.2 от НПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2.